

то бѣиѣтъ и жилистыиѣтъ му дѣнеръ по много са упира на буритѣ, но безпокоимъ са заради нѣжнѣиѣтъ клоневе на триндафила и на лозата.

Мѣсецѣтъ Августъ бѣ настѣпилъ и свадбата са назначи за слѣдующѣи мѣсецъ; кѣщата на Главка са китеше вече съ цѣтъя, и той правяше обыкновеннѣиѣтъ за такѣвъ случай обреди предѣ кѣщѣта на годишната си. Веселѣтъ му другари вече не го виждахѣ, той ни на минута не са отдѣляше отъ Юна. Развлечението съ музыката усладяваше утреннѣиѣтъ часове, и сѣка вечеръ любовницѣтъ, като са отдалечавахѣ отъ многолюднѣиѣтъ мѣста, расхождахѣ са по крайморіето, или въ масличната поляна или по лозята, които лежахѣ у полѣтъ на гибилнѣи Везувій.

Колкото за Арбака тѣ са научихѣ само че той лежалъ еще боленъ отъ прѣмекдето си и са цѣрѣше отъ раната си; той не безпокоеше вече любовта имѣ, умѣтъ му са занимаваше само какво по страшно мѣненіе да измысли.

Въ утреннѣиѣтъ тѣзи посѣщенія и вечерни расходкѣ, Недія бѣше сѣкоги постояннѣи и единственѣи другаръ на любовницѣтъ. Тѣмъ никакѣ не минувахе презѣ умѣ че покрѣтъ огнѣ топеше сѣрцето ѣ; нечаянното ѣ свободно докарванѣе, странната ѣ и упорна нѣкоги приказска са гледахѣ като извинителнѣи заради задлѣженіята и на двамата кѣмъ нея и поради сѣжедѣнието кѣмъ естественното ѣ бѣдствіе. Странното, може бы, туй и непонятно свойство на Недія, послѣдователната ѣ мѣниемость на гибилнѣиѣтъ и на веселѣиѣтъ ѣ, туй евленіе на невѣжество и на духувитѣиѣтъ, на кротѣиѣтъ и упорство, какѣто и живѣиѣтъ на дѣтското опачинство и тихото достоѣиѣтъ на благородна жена, туй сичко удвояваше попечението на Главка и на Юна за нея. Сѣвсѣмъ че тя са отказа отъ предложената ѣ свобода, тя ходяше кѣдѣто поиспаше, нищо не ограничаваше думѣтъ и дѣлата ѣ; кѣмъ туй момиче толкози раздражително и толкози жестоко обидено отъ сѣдбата любовницѣтъ осѣщахѣ сѣрдечна привязанность като майка кѣмъ дѣте слабо и пѣлно отъ недостатѣиѣтъ; тѣ са бояхѣ, да не бы, и когато са грижахѣ за доброто ѣ, да ѣ са покаже властѣа имѣ тежка. Като са ползоваше отъ едно толкози снисхождение, тя са отказа отъ другарството на робѣиѣтъ, която бѣхѣ наредили да ѣ придружава на сѣкадѣ. За водачѣ употребяваше и сега по многолюднѣиѣтъ мѣста тоежката си какѣто и по напредѣ, и като чрезѣ чудо минувахе свободно и искусно презѣ множеството и безопасно намѣрваше пѣтя и въ най кривѣиѣтъ улицы на града; но най голѣмо наслаждение тя осѣщаше кога посѣщаване малката градѣка на Главка, нѣкога тя влѣзваше въ стаата на обѣ-